

som kan holde folks medbragte kompetencer ved lige i ventetiden.

Men lige så snart regeringen åbner lidt for posen, kommer den straffementalitet frem, som også præger regeringens øvrige integrationspolitik: du skal have det dårligt, før du kan få det bedre. Den lavere integrationsydelse eller start-hjælp er et soleklart eksempel på denne tankegang, som desværre har kastet sine uheldige stråler ned over nogle dele af dette forslag.

Bodil Kornbek (KRF):

Asylansøgere har jo som alle andre borgere i dette samfund ressourcer, egenskaber og evner, som det er vigtigt at sætte fokus på. Asylansøgere skal ikke isoleres eller ende i passivitet, fordi de er i en særlig situation, og derfor er vi i Kristeligt Folkeparti også rimelig positive over for dette lovforslag, som jo netop vil sikre, at den enkelte asylansøger får og har ansvar, men også giver pligt til at udføre nogle opgaver, bl.a. i det indkvarteringssted, hvor man nu engang er.

Det bliver også med lovforslaget muligt at deltage i noget relevant aktivering, men også i undervisning i dansk sprog og danske samfundsforshold. Men man kunne jo også modtage undervisning på nogle andre områder, som netop er med til at understøtte de evner og den viden, man eventuelt har, så man dermed kan dygtiggøre sig på nogle helt specifikke områder. Det mener vi der bør åbnes mulighed for.

Der vil med lovforslaget også blive mulighed for en arbejdspraktik uden for indkvarteringsstedet, og dette vil netop give mulighed for at være aktiv og at kunne deltage ikke kun i sin egen dagligdag, men også uden for indkvarteringsstedet. Det at kunne tage et ansvar for sin egen færden og sin egen tid finder vi er utrolig vigtigt.

Når jeg siger, at vi kun er rimelig positive, skyldes det, at vi i Kristeligt Folkeparti har den holdning, at asylansøgere burde kunne få en arbejdstilladelse, hvis det skulle vise sig, at der er en reel mulighed for at få et arbejde og dermed også for at udnytte den viden, den uddannelse og de kompetencer, den enkelte har. Det at få et arbejde er jo også noget med virkelig at ønske at påtage sig pligten til at forsyne sig selv og sine nærmeste. Det har stor betydning for den enkeltes selvfølelse og -opfattelse, og det vil altså også være til gavn for samfundet, at man på den måde kan gøre og få gavn af de ressourcer, der ligger i den enkelte.

Med hensyn til de asylansøgere, som siden hen vil få opholdstilladelse, mener jeg også, det i den forbindelse vil være godt for integrationen, at man allerede har en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det vil kun være positivt. Hvis de, som får afslag på deres asylansøgning, har været i arbejde, vil de også have kunnet udvikle deres viden og deres kompetenceområde. Det vil være til gavn, når de kommer retur til deres hjemland, så derfor mener vi, at hele spørgsmålet om arbejdstilladelse er noget meget vigtigt.

Så vil jeg sige lidt om økonomien i forbindelse med, at man nu vil nedsætte lommepengene: Når vi taler om hele udlændinge- og integrationsområdet osv., fylder økonomien utrolig meget. Det er, som om bare vi får så få ydelser som muligt, bliver vi rigtig motiverede til at gøre alverdens ting og sager. Men der er en grænse for, hvor lavt man kan gå på det økonomiske område, og vi vil under udvalgsarbejdet se på, om det er et rimeligt niveau, man nedsætter lommepengene til, eller om det faktisk er under den smertegrænse, vi kan tillade os at sætte som samfund.

Vi er altså enige i en del af elementerne af forslaget, men der er også et par enkelte områder, vi gerne ser ændret.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den brede tilslutning, der har været til hovedlinjerne i forslaget. Der er ingen tvivl om, at vi kan tale os til rette om næsten det hele, og jeg håber, at vi kan være rigtig mange, som stemmer for til sidst.

Tak for tilslutningen til, at vi gør op med konsekvensløsheden, og at vi sikrer, at det gør en forskel, også hvis man er i et asylcenter, om man lever op til almindelige forpligtelser og yder en indsats eller ikke gør det. Det skal gøre en forskel.

Hanstholm Asylcenter indførte en helt oplagt ordning, hvor de, der gjorde en indsats, fik mere i lommepenge end de, der ikke gjorde en indsats. Det viste sig, at det var forbudt, men med dette lovforslag bliver det tilladt, og jeg takker for den meget brede tilslutning til det.

Så bliver regeringen ligefrem overhalet af både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, de tidligere regeringspartier, som jo hidtil har været ansvarlige for, at der var så megen passivitet i asylcentre. Nu overhaler de regeringen og siger: Nu skal man også kunne komme ud på det almindelige arbejdsmarked og finde job til almindelig overenskomstmessig betaling. Det